

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽi/42/2014
Identifikačné číslo spisu:	3014200272
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3014200272.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: T. Z., bytom K. XXX/XX, R. R., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Eckmann, s.r.o., Mierové námestie 14, Trenčín, proti žalovanému: Mesto Trenčianske Teplice, Gen. M. R. Štefánika 4, Trenčianske Teplice, v konaní o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/63/2014-36 zo dňa 02. júla 2014 v časti výroku o trovách konania, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/63/2014-36 zo dňa 02. júla 2014 v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) fiktívne rozhodnutie primátora Mesta Trenčianske Teplice a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 vetu prvú OSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 284,08 € a iných trov konania vo výške 70 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného preskúmal postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v intenciách § 17 ods. 1, v spojení s § 18 ods. 3 a § 19 ods. 2, 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov.

Krajský súd konštatoval, že fiktívne rozhodnutie je už svojou povahou nepreskúmateľné pre nedostatok

dôvodov, a preto bez ďalšieho zrušiteľné správnym súdom. Teda rozhodnutie primátora Trenčianskych Teplic je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov.

Krajský súd úspešnej žalobkyni v zmysle § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) priznal náhradu trov konania za právne zastúpenie za celkovo 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2014 - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby zo dňa 20.03.2014, každý po 134 € + režijný paušál 8,04 €. Zároveň žalobkyni priznal i náhradu iných trov, a to za zaplatený súdny poplatok vo výške 70 €. Celkovo priznaná náhrada trov konania predstavovala sumu 354,08 €.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne v časti rozhodnutia o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovanému uloží zaplatiť žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 426,12 € a náhradu iných trov konania vo výške 70 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Namietala, že ako v konaní plne úspešnému účastníkovi jej mal byť súdom prvého stupňa priznaný nárok na náhradu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 426,12 €, a to za 3 úkony právnych služieb - prevzatie a príprava zastúpenia, vypracovanie žaloby a vypracovanie stanoviska k vyjadreniu žalovaného v zmysle § 11 ods. 4 veta prvá, § 13a ods. 1, písm. a/ a c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. tak, ako si žalobkyňa svoj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia spolu s nárokom na náhradu iných trov konania uplatnila v stanovisku k vyjadreniu žalovaného zo dňa 16.05.2014.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu napadnutom odvolaním (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3 OSP, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

V danej veci sa žalobkyňa domáhala preskúmania právoplatného rozhodnutia žalovaného podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a jeho zrušenia z dôvodu jeho nezákonnosti. Krajský súd žalobe vyhovel a preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podmienkou pre priznanie náhrady trov konania žalobkyni bol jej úspech v konaní. Pri hodnotení úspešnosti treba vychádzať zo znenia petitu žaloby a výroku rozsudku. V predmetnej veci je zrejmé, že žalobkyňa mala plný úspech vo veci a preto jej patrí úplná náhrada trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s uplatnením a bránením jej práv v preskúmanavacom konaní.

Avšak pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že ako v konaní plne úspešnej účastníčke jej mal byť súdom prvého stupňa v zmysle § 11 ods. 4 veta prvá, § 13a ods. 1, písm. a/ a c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznaný nárok na náhradu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 426,12 €, a to za 3 úkony právnych služieb - prevzatie a príprava zastúpenia, vypracovanie žaloby zo dňa 20.03.2014 a vypracovanie stanoviska k vyjadreniu žalovaného zo dňa 16.05.2014, má odvolací súd za to, že na túto námietku nie je možné prihliadnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 557/2011-12 z 13.12.2011 dáva do pozornosti, že trovy vynaložené

účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok a aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne.

Vychádzajúc z uvedeného nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky náhradu trov konania za vypracovanie stanoviska k vyjadreniu žalovaného zo dňa 16.05.2014 žalobkyni priznať tak, ako ich právny zástupca žalobkyne uplatnil, nakoľko tieto nie je možné považovať zmysle § 250k ods. 1 OSP za účelne vynaložené v danej veci, keďže uvedené stanovisko neobsahuje nové skutočnosti oproti žalobe, navyše na jeho predloženie nebola žalobkyňa súdom prvého stupňa vyzvaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní neúspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.